

PORÓWNANIE WYZNAŃ KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-METODYSTYCZNY

A KOŚCIÓŁ RZYMSKOKATOLICKI

(opracował Wiesław Czupryński i ks. Dariusz Zuber)

TEMAT	METODYZM	KATOLICYZM
Bóg	Trójjedyność Boga Ojca, Syna I Ducha Św.	Trójjedyność Boga Ojca, Syna I Ducha Św.
Kanon wiary	Kanon palestyński-39 ksiąg Starego Testamentu i 27 Nowego Testamentu	Kanon aleksandryjski- 39 ksiąg Starego Testamentu i 27 Nowego Testamentu oraz tzw. 7 ksiąg deuterokanonicznych
Źródła objawienia	<p>Biblia/ zgodnie z reformacyjną zasadą „tylko Pismo”(<i>sola Scriptura</i>).</p> <p>W metodyzmie refleksja i praktyka teologiczna buduje się na tzw. „Czworoboku ks. Jana Wesleya”</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pismo Święte jest podstawowym i głównym źródłem nauczania i wiary metodystów jest. Nauka głoszona przez Kościół ma swoje korzenie w biblijnej relacji o Bogu, ukazującej Jego zbawcze plany względem ludzkości, oraz w życiu, śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa, w działaniu Ducha Świętego i w nadejściu oczekiwanego Królestwa Bożego. [17] Słowo Boże objawione ludziom z woli Boga jest dla metodystów najwyższym autorytetem, który nie ma i nie może mieć sobie równego. • Zwrot do źródeł chrześcijaństwa, do korzeni, powoduje, że metodyzm nie odrzuca tradycji Kościoła, która ma swoje korzenie w życiu, uczynkach i świadectwach tych, którzy odeszli przed nami do Pana. Wiarę Kościoła wyrażają starokościelne Wyznania Wiary oraz zasady ewangelicznego chrześcijaństwa określone w metodystycznych Artykułach Wiary. Metodyzm patrzy na tradycję poprzez pryzmat Pisma Świętego i osądza ją w świetle Bożego Objawienia. Tradycja w żadnym wypadku nie może stać ponad Biblią, ani tym bardziej jej zaprzeczać. Oczywiście nie może być mowy o ślepym posłuszeństwie tradycji i bezkrytycznym jej przyjmowaniu. Przed tym przestrzegali Zbawiciel podczas swojego pobytu na ziemi (Mt 15,3; 6), podobnie czynił apostoł Paweł (Kol 2,8). • Nauki głoszone w Kościele mogą być, a nawet powinny, poddawane krytycznej analizie przez odnowiony po nawróceniu rozum ludzki (por. Rz 12,2). Otrzymaliśmy od Boga dar logicznego myślenia i powinniśmy go wykorzystywać w interpretowaniu Pisma. Wnikliwa 	<p>Biblia. Tradycja i tzw. Nauczycielski Urząd Kościoła czyli oficjalna interpretacja i nakazy kościelne</p>

	<p>analiza powinna pomagać w pogłębianiu wiary i lepszym poznaniu Boga, z uwzględnieniem aktualnej wiedzy naukowej, która jednak wciąż się zmienia dostarczając nowych odkryć, a tym samym pytań i wątpliwości.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Słowo Boże, tradycja oraz rozum powinny przede wszystkim pomagać w zastosowaniu poznanych prawd w życiu codziennym każdego chrześcijanina. Doświadczenie obecności Jezusa Chrystusa w życiu otwiera oczy wiary na żywą prawdę Pisma Świętego, poucza i prowadzi chrześcijańskie sumienie w podejmowaniu decyzji etycznych i rzuca światło na chrześcijańskie zrozumienie Boga i stworzenia. Chrześcijańskie doświadczenie nie jest wyłącznie prywatnym, wewnętrznym doświadczeniem, jest również doświadczeniem zbiorowym i aktywnym. Biblia nie zna czegoś takiego, jak religia samotników. Boży dar, wyzwalającej miłości musi być dzielony z innymi, o ile ma przetrwać. Zasięg pojednania musi być ciągle rozszerzany, tak, aby ogarnął cały świat i tych, którzy są wyobcowani, oraz tych, którzy cierpią. 	
Zbawienie	<p>Jest z łaski poprzez Ofiarę Jezusa za nasze grzechy, należy osobiście przyjąć ów Boży dar; przejawem przyjęcia zbawienia Bożego-nawrócenia- jest zmiana życia człowieka; człowiek zbawiony podlega procesowi uświęcania; zbawienie jest niezależne od przynależności wyznaniowej</p>	<p>Jest z łaski poprzez Ofiarę Jezusa za nasze grzechy; realizuje się poprzez życie sakramentalne Kościoła i dobre uczynki dokonywane przez człowieka; wierny powinien przystępować do sakramentów i być w stanie tzw. łaski uświęcającej</p>
Nabożeństwo , liturgia , Eucharystia i kapłaństwo	<p>Ma charakter społecznościowy i służy budowaniu wiary zboru poprzez kazania, wspólne śpiewy i świadectwa Bożego działania; zaleca się wyznawcom uczestnictwo dla własnego dobra i zbudowania innych.</p> <p>W zależności od zwyczaju wierni przystępują regularnie do tzw. Stołu Pańskiego lub Wieczerzy Pańskiej/ inna nazwa Komunii Św./ Eucharystia ma wymiar duchowy i wynika z wiary w obecność Boga w tym sakramencie. Nie występuje tutaj kult komunikantów, a Wieczerza Pańska odbywa się pod dwiema postaciami-chleba i wina. Ma charakter społecznościowy i służy budowaniu wiary zboru poprzez kazania, wspólne śpiewy i świadectwa Bożego działania; zaleca się wyznawcom uczestnictwo dla własnego dobra i zbudowania innych.</p> <p>W zależności od zwyczaju wierni przystępują regularnie do tzw. Stołu</p>	<p>Jest uobecnieniem Ofiary złożonej przez Syna Bożego na Golgocie. Msza Św. jest misterium męki Pańskiej, a wierni uczestniczą w niej obowiązkowo-brak udziału we Mszy jest grzechem kościelnym wymagającym spowiedzi i ekspiacji. Msza jest rozbudowana i zawiera wiele elementów zaśpiewów, modlitw, recytacji kapłanów i innych osób np. ministrantów czy też akolitów. Msze bywają poświęcone często zmarłym- istnieje wiara ,iż ich odprawianie wpływa na losy zmarłych. Centralną częścią Mszy jest tzw. Eucharystia czyli uobecnienie krwawej Ofiary Jezusa-kapłan ją sprawujący ma moc sprowadzenia Syna Bożego i Jego Ofiary na ołtarz. Katolicy wierzą w trwałą obecność Boga w komunikantach-stąd wynika kult samej Hostii mający nawet swoje święto- Boże Ciało. Zazwyczaj Komunia św. przyjmowana jest w formie opłatka.</p> <p>Kapłaństwo jest dożywotnim powołaniem i ksiądz pełni rolę swoistego pośrednika</p>

	<p>Pańskiego lub Wieczerzy Pańskiej/ inna nazwa Komunii Św./ Eucharystia ma wymiar duchowy i wynika z wiary w obecność Boga w tym sakramencie. Nie występuje tutaj kult komunikantów, a Wieczerza Pańska odbywa się pod dwiema postaciami-chleba i wina.</p> <p>Służba pastora w teologii metodystycznej definiowana jest nie jako kapłaństwo, ale jako publiczna służba zwiastowania Słowa Bożego. Nie sprzeciwia się to powszechnej służbie zwiastowania wszystkich chrześcijan (powszechne kapłaństwo), którzy mają obowiązek głosić Ewangelię światu (zob. 1 P 2, 9). Zalecane jest małżeństwo osób pełniących posługę pastorską.</p>	<p>między Bogiem a wiernymi oraz jest szafarzem sakramentów . U katolików obowiązuje celibat.</p>
Sakramenty	<p>W metodyzmie – jak w całym protestantyzmie – uznaje się dwa sakramenty: Chrzest Św. i Wieczerzę Pańską. Tylko one spełniają, jak mówi XVI metodystyczny artykuł wiary, trzy istotne cechy sakramentu: ustanowienie przez Chrystusa (wraz z poleceniem kontynuacji przez chrześcijan), posiadanie zewnętrznego i widzialnego znaku (woda, chleb i wino) oraz przekazywanie łaski Bożej tym, którzy z wiarą Go przyjmują. Metodyzm definiuje sakramenty w następujący sposób: „Sakrament jest znakiem wewnętrznej łaski i środkiem, dzięki któremu łaskę otrzymujemy”.</p>	<p>Katolicy znają 7 sakramentów: chrzest, Eucharystia, bierzmowanie, pokuta, małżeństwo, kapłaństwo, namaszczenie chorych</p> <p>Sakramenty działają ex opere operato same przez siebie, a więc wiara nie jest konieczna do ich przyjęcia. Sama czynność udziału w sakramencie zawiera w sobie łaskę Boga.</p>
Chrzest	<p>Chrzest, zarówno dziecka jak i dorosłego, jest fundamentem, początkiem, nie zaś końcem procesu. W chrzcie proces uświęcenia i zbawienia zostaje zapoczątkowany, bo chrzest daje odrodzenie i zmywa winę grzechu pierworodnego. Chrzest jest też deklaracją chrześcijańskiego wychowywania dziecka przez jego rodziców, rodziców chrzestnych i wspólnotę parafialną.</p>	<p>Niezbędny do zbawienia tak jak i inne sakramenty. Gładzi tzw. grzech pierworodny. Udzielany zasadniczo niemowlętom oraz konwertytom na katolicyzm. Jest drogą do tzw. łaski uświęcającej. Związany z wiarą ex opere operato stanowi fundament życia sakramentalnego.</p>
Wyznawanie grzechów	<p>Wierny powinien regularnie wyznawać swoje winy Bogu i starać się z pomocą Ducha Św. o poprawę życia. Dopuszczalne są rozmowy z pastorem w trudnych sytuacjach nie radzenia sobie z grzechem. Taką rozmowę kończy zazwyczaj modlitwa o Bożą pomoc dla penitenta.</p>	<p>Odbywa się w tzw. spowiedzi usznej przy konfesjonale i wymaga udziału księdza, który udziela tzw. absolucji czyli rozgrzeszenia. Po uzyskaniu rozgrzeszenia wierny może przystąpić do Eucharystii</p>
Bierzmowanie i tzw. Pierwsza Komunia Św.	<p>Występuje tutaj zwyczaj tzw. konfirmacji czyli potwierdzenia swojej wiary w uroczystym nabożeństwie, w trakcie którego penitenci / zazwyczaj</p>	<p>Jest sakramentem umocnienia wiernego /nastolatka/, biskup namaszcza czoła penitenta tzw. świętym olejem. Osoba bierzmowana przyjmuje nowe imię. Jest to</p>

	nastolatkiem/ często po raz pierwszy uczestniczą w sakramencie Wieczerzy Pańskiej.	kolejny sakrament w życiu kościelnym katolika po tzw. Pierwszej komunii kiedy to dzieci 9 letnie przystępują do spowiedzi i Eucharystii
Namaszczenie chorych	Zgodnie z biblijnym nakazem można modlić się o osobę chorą z namaszczeniem jej olejem	Nazywany czasem ostatnim sakramentem wśród katolików, w zasadzie chodzi o rytuał namaszczenia poświęconym olejem, ale bywa traktowany jako ostatnia czynność w obliczu śmierci
Małżeństwo	Związek mężczyzny i kobiety zawarty w obliczu Boga - potwierdzony przez pastora w obecności zaproszonych gości. Kościół w zasadzie uznaje postanowienie cywilnego rozwodu.	Sakramentalny, nierozdzielny związek mężczyzny i kobiety zawarty w obliczu Boga-udzielany przez księdza w trakcie Mszy Św. Rozwód jest zakazany kanonicznie, ale znamy przypadki tzw. unieważnienia małżeństwa-de facto będącego inną formą rozwodu.
Kościół	Ma duchową naturę, na jego czele stoi Jezus. Posiada różne formy widzialne-jedną z nich jest m. in. Kościół Ewangelicko-metodystyczny w RP. Zbory posiadają pewną autonomię określoną w statucie kościoła. Człowiek łamiący etyczne zasady biblijne po rozmowach i napomnieniach może być usunięty spośród członków zboru. Oczywiście jeśli narusza jedność doktrynalną zboru podlega takiej samej karze.	Jest strukturą widzialno-duchową, którego głową jest Jezus posiadający swojego ziemskiego zastępcę-biskupa Rzymu zwanego papieżem. Struktura kościoła jest hierarchiczno-monarchiczna. Chrzest jest warunkiem przyłączenia do kościoła, a akt apostazji i ekskomuniki wyłączenia danej osoby z kościoła.
Kult i niektóre wierzenia	Kult związany jest z Bogiem i Jego nakazami zawartymi w Biblii. Nie występuje kult ludzi czy też miejsc szczególnych. Nabożeństwa odbywają się zazwyczaj w niedziele oraz święta takie jak Boże Narodzenie, Wielkanoc, Zesłanie Ducha Świętego itp. Wystrój kościołów i kaplic ma wyrażać ducha metodyzmu skupionego na zbawczym dziele Chrystusa i proklamowaniu Jego Słowa. Stąd wyposażenie naszych wnętrz kościelnych jest skromne. Centrum stanowi Stół Pański (zamiast ołtarza), na którym znajduje się otwarta Biblia, świece kwiaty. Nad nimi wisi drewniany krzyż, często bez figury Chrystusa. Taki krzyż jest znakiem nie tylko męki i śmierci Jezusa Chrystusa, ale też Jego zmartwychwstania. Obok Stołu Pańskiego lub nad nim znajduje się kazalnica. Tak więc Słowo i Sakrament konkretyzują się na przeznaczonych sobie miejscach w metodystycznych kościołach. Kult związany jest z osobą Jezusa Chrystusa jedyne go pośrednika między Bogiem a ludźmi. Kościół posiada pewne tradycje, ale są to zwyczaje ludzkie. „Zwyczaje te nie muszą być wszędzie takie same bądź maksymalnie ujednolicone, zawsze bowiem bywały one odmienne i mogą ulegać zmianom w	Kościół rości sobie prawo decydowania o kulcie i tak oprócz czczenia Boga, mamy tutaj kult osób o szczególnych cechach tzw. świętych poprzez których można się zwracać do Boga, kult Matki Boskiej, cudownych obrazów i figur. Katolicy dużą uwagę przypisują przedmiotom kultu, litaniiom, różańcom, adoracjom Hostii, pielgrzymkom do miejsc objawień maryjnych, przestrzeganiom postów piątkowych i okresowych oraz szczególnym nabożeństwom tzw. majowe i czerwcowe, droga krzyżowa itp. Kalendarz katolicki zawiera dużą ilość świąt i dni szczególnych poświęconym np. świętym.

	<p>rozmaitych krajach i okresach, stosownie do panujących wśród ludzi zwyczajów. Zastrzega się jednak, by nie było w nich sprzeczności ze Słowem Bożym. Należy jednak występować otwarcie przeciwko tym, którzy na podstawie osobistych przekonań dowolnie i celowo naruszałiby obrządki i ceremonie swego Kościoła, nie będące w sprzeczności ze Słowem Bożym, a które zostały ustanowione i przyjęte przez powszechny autorytet. Chodzi bowiem o to, by nie naruszać porządku we wspólnocie Kościoła i nie dawać zgorszenia słabym współwyznawcom. Każdy poszczególny Kościół ma prawo ustanawiać, zmieniać lub znosić obrządki i ceremonie, ale tak, by to służyło wzajemnemu zbudowaniu”. Artykuł XXII O obrządkach i ceremoniach kościelnych</p>	
--	---	--